

Plzeň dne 1. září 2020

Č. j.: MZP/2020/520/866

Sp. zn.: ZN/MZP/2020/520/233

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy III, jako odvolací správní orgán příslušný podle ust. § 79 odst. 3 písm. r) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoPK“), a podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), projednalo odvolání podaná spolkem Krajina 2000, spolek pro ochranu přírody dolního Posázaví, sídlem Studené 93, 254 01 Jílové u Prahy, spolkem Sdružení Miláčov, z.s., sídlem Vrchotovy Janovice 22, 257 53 Vrchotovy Janovice a spolkem Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, všechna směřující proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, ze dne 13. 3. 2020, č.j. PK-ŽP/6184/20, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 25. 3. 2020, č.j. PK-ŽP/7003/20, kterým bylo na základě žádosti společnosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, sídlem Na Pankráci 56, 140 00 Praha 4, rozhodnuto o výjimce dle § 56 ZoPK ze zákazů stanovených v § 50 odst. 1 a 2 téhož právního předpisu k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů pro účely realizace stavebního záměru dálnice D3 v úseku 0305 Voračice – Nová Hospoda v katastrálním území Divišovice, Velké Heřmanice, Heřmaničky, Ješetice, Horní Borek, Bezmiř, Červený újezd u Miličína, Miličín, Martinice u Votic, Prčice, Lažany u Mezna a Mitrovice (dále jen „napadené rozhodnutí“), přičemž, za použití ustanovení ZoPK a §§ 67 – 69 správního řádu, rozhodlo takto:

Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 13. 3. 2020, č.j. PK-ŽP/6184/20, **se podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu ruší a věc se vrací Krajskému úřadu Plzeňského kraje k novému projednání.**

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) byla dne 3. 7. 2020 postoupena výše označená odvolání směřující proti napadenému rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen KÚPK). Odvolání spolku Krajina 2000 bylo KÚPK podáno do datové schránky dne 14. 4. 2020, odvolání spolku Sdružení Miláčov, z.s. bylo KÚPK podáno rovněž do datové

schránky dne 14. 4. 2020 a následně doplněno dne 29. 4. 2020 a odvolání spolku Děti Země bylo KÚPK doručeno prostřednictvím elektronické pošty dne 15. 4. 2020. V případě všech tří odvolatelů se jedná o účastníky daného řízení dle § 27 odst. 2 a 3 správního řádu, kterým bylo napadené rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou, přičemž k doručení napadeného rozhodnutí došlo v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 správního řádu patnáctým dnem po vyvěšení, tedy v tomto případě dnem 31. 3. 2020. Tímto dnem započala současně běžet lhůta k podání odvolání v délce 15 dnů, přičemž posledním dnem odvolací lhůty byl tak den 15. 4. 2020. Z těchto skutečností vyplývá, že ve všech třech případech se jedná o včasné odvolání, přičemž rovněž lze konstatovat, že tato odvolání byla podána aktivně legitimovanými subjekty a splňují veškeré náležitosti nezbytné k jejich řádnému projednání.

KÚPK doručil odvolání všem účastníkům daného správního řízení s možností se k jeho obsahu vyjádřit. V určené lhůtě tak učinil žadatel, který v rámci písemného sdělení zástupce ze dne 10. 6. 2020, č.j. 1-0509/00/StKop/20/004 shledal námitky odvolatelů nedůvodnými.

Napadeným rozhodnutím rozhodl KÚPK o žádosti společnosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, sídlem Na Pankráci 56, 140 00 Praha 4 (dále jen „žadatel“), o povolení výjimky ze zákazů stanovených v § 50 odst. 1 a 2 ZoPK k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů pro účely realizace stavby dálnice D3 v úseku 0305 Voračice – Nová Hospoda dle projektové dokumentace „D3 0305/I Voračice – Nová Hospoda, SUDOP PRAHA a.s., 2016“. KÚPK výrokem I výrokové části napadeného rozhodnutí zamítl na základě § 51 odst. 3 správního řádu žádost o povolení výjimky v části týkající se specifikovaných zvláště chráněných druhů živočichů (dále jen ZCHDŽ), výrokem II pak na základě § 56 odst. 1 a 2 písm. c) ZoPK výjimku pro zde specifikované ZCHDŽ povolil a výrokem III výrokové části napadeného rozhodnutí stanovil na základě § 56 odst. 3 a § 67 odst. 4 ZoPK celkem 25 podmínek pro výkon povolované činnosti a opatření k zamezení či ke zmírnění negativních vlivů zamýšleného zásahu.

Den 25. 3. 2020 bylo pod č.j. PK-ŽP/7003/20 vydáno ze strany KÚPK rozhodnutí o opravě zřejmé nesprávnosti výše označeného rozhodnutí postupem dle § 70 správního řádu, kterým bylo změněno označení příslušné projektové dokumentace. Součástí správního spisu je rovněž odvolání spolku Krajina 2000 proti tomuto opravnému rozhodnutí. Toto odvolání bylo projednáno v samostatném odvolacím řízení, jehož výsledkem ke dni vydání tohoto rozhodnutí ministerstva bylo zamítnutí odvolání a potvrzení opravného rozhodnutí. Pro účely tohoto odvolacího řízení je na základě uvedeného podstatné, že jeho předmětem bude přezkoumání příslušného meritorního rozhodnutí ve znění označeného rozhodnutí opravného.

Ve věci samé tedy byla proti napadenému rozhodnutí podána výše označená odvolání. Tato se svým obsahem v mnohém překrývají a v řadě ohledů opakují shodné argumenty ke shodným námitkám. Z těchto důvodů se bude dále ministerstvo věnovat obsahu všech tří odvolání současně, a to tam, kde jsou tato co do obsahu shodná, přičemž následně bude reagovat na případné další námitky, které jsou pro jednotlivá odvolání specifická.

Co se týká podkladů odvolacího řízení, vychází ministerstvo při posouzení věci ze stávajícího obsahu správního spisu, přičemž žádné nové podklady do správního spisu nezařazuje. Odvolatelé Sdružení Miláčov, z.s. a Krajina 2000 přikládají ke svému odvolání v kopii dokument „Posouzení Rozhodnutí o udělení výjimek pro stavbu dálnice D3 v úseku 0305/I Voračice – Nová Hospoda“ zpracovaný 26. 3. 2020 RNDr. Mojmírem Vlašínem, soudním znalcem v oboru ochrana přírody, specializace zoologie. Tento dokument ministerstvo neprovedlo jako důkaz a v rámci odvolacího řízení k němu nepřihlédlo, neboť dokument se zabývá právním hodnocením napadeného rozhodnutí a jeho dosavadních podkladů, což je činnost, která zpracovateli dokumentu nepřísluší. Odvolatelé učinili některé závěry dokumentu součástí odvolacích námitek, přičemž ministerstvo se tak těmito zabývá v další části tohoto rozhodnutí na bázi vlastního posouzení podkladů napadeného rozhodnutí. Dále pak žadatel

učinil přílohou svého vyjádření dokument „Odborné stanovisko k doručeným odvoláním k rozhodnutí KÚ Plzeňského kraje stran D3 – stavba D3 0304 Václavice – Voračice (km 29,200 – 45,900) a stavba D3 0305/I Voračice – Nová Hospoda (km 45,900 – 62,400) zpracovaný dne 8. 6. 2020 Doc. Dr. Janem Farkačem, CSc. Rovněž v případě tohoto dokumentu je ministerstvo nuceno konstatovat, že jeho zpracovatel se zabývá výhradně subjektivním a částečně právním hodnocením obsahu odvolání a obsahu napadeného rozhodnutí, které zpracovateli nepřísluší. Žádný z uvedených dokumentů neobsahuje nad rámec řečeného žádné informace stran skutkového stavu věci, které by již nebyly součástí stávajících podkladů rozhodnutí, přičemž oba dokumenty jsou z tohoto hlediska neupotřebitelné. Z těchto důvodů ministerstvo označené dokumenty v odvolacím řízení jako důkaz neprovedlo a mezi podklady rozhodnutí je nezařadilo.

Všechna tři odvolání namítají nezákonnost a věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí. První skupina námitek směřuje k otázce potřebnosti souhlasu vlastníků pozemků dotčených umístěním kompenzačních opatření ve smyslu podmínek, za kterých byly výjimky uděleny. Někteří vlastníci pozemků souhlas k umístění opatření doposud neudělili. Dle odvolatelů nelze bez tohoto souhlasu o výjimkách a opatřeních rozhodovat, neboť není zajištěna jejich realizace, trvalé zachování a údržba ve stavu potřebném k účelu, ke kterému jsou navrhována. Argumentaci KÚPK ohledně nepotřebnosti souhlasu vlastníka ve vazbě na možnosti vyvlastnění odvolatelé odmítají a svůj názor zevrubněji zdůvodňují. I v případě připuštění možnosti případného vyvlastnění dotčených pozemků se jedná doposud o teoretickou možnost, pokud prozatím žádné vyvlastňovací řízení neproběhlo, přičemž neproběhlo ani žádné územní či stavební řízení na umístění těchto opatření. Spolek Děti Země doplňuje tuto námitku odkazem na rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 27. 7. 2016, č.j. JMK 108488/2016 ve věci stavby silnice R5204.1 Pohořelice – Ivaň a navazující rozhodnutí MŽP ze dne 14. 3. 2019, č.j. MZP/2019/560/409. Obě tato rozhodnutí obsahují odkaz na souhlas obce Pohořelice s umístěním kompenzačních opatření (pozemku pro vybudování mokřadu).

Ministerstvo shledává tyto námitky částečně důvodnými. Předně však zdůrazňuje, že řízení o povolení výjimek ze zákazů stanovených k ochraně ZCHDŽ ve smyslu § 56 ZoPK není řízením, v jehož rámci by bylo a priori rozhodováno o jakýchkoli majetkoprávních vztazích, jejich založení, změně či zrušení. Předmětem tohoto řízení je posouzení splnění podmínek pro případné udělení výjimky, tedy zejména posouzení převahy jiného veřejného zájmu nad zájmy ochrany dotčených ZCHDŽ, případně dalších podmínek vyplývajících z transpozice evropského práva tak, jak jsou tyto zařazeny v ustanovení § 56 odst. 1 a 2 ZoPK. V kontextu řečeného pak ve vazbě na ustanovení § 56 odst. 3 ZoPK a § 67 odst. 4 téhož právního předpisu je předmětem řízení zhodnocení nezbytnosti a rozsahu opatření k vyloučení, zmírnění nebo náhradě negativních vlivů povolované činnosti a souvisejících zásahů. V tomto řízení je tedy jeho předmětem co do kompenzačních opatření posouzení, zda jsou tato opatření dostatečná, přiměřená a perspektivně účinná, případně vhodně navržená z hlediska jejich umístění, rozsahu a způsobu provedení, nikoli založení oprávnění tato opatření bez dalšího realizovat.

Majetkoprávních vztahů se tak řízení dle § 56 ZoPK nedotýká, tudíž ani případný nesouhlas vlastníka pozemku dotčeného umístěním kompenzačních opatření nemůže znamenat překážku posouzení umístění, rozsahu či kvality navrhovaných opatření. Ten je relevantním v dalším řízení o umístění stavby včetně kompenzačních opatření, jsou-li tato do rozsahu stavby zahrnuta, ve kterém se bude následně rozhodovat o umístění záměru spojeném s potřebou řešení otázek souvisejících s majetkoprávními vztahy ke stavbou dotčeným pozemkům. Ministerstvo poukazuje v této souvislosti na ustálenou judikaturu správních soudů, dle které musí být rozhodnutí o povolení výjimky dle § 56 ZoPK vydáno již před rozhodnutím o umístění stavby. V rozhodnutí o umístění stavby se s konečnou platností stanoví mj. stavební pozemek,

na němž má být stavba umístěna, jakož i podmínky pro umístění stavby na něm, tedy rovněž požadavky na ochranu životního prostředí. Má-li být stavba umístěna v místě s výskytem ZCHDŽ, musí povolení výjimky předcházet umístění stavby.

Nicméně právě řečené neznámá, že by souhlas či nesouhlas vlastníků pozemků dotčených vybudováním kompenzačních opatření byl pro toto řízení natolik irelevantní, že by jej správní orgán neměl vůbec vyžadovat. Právě naopak. Jak bylo zmíněno, je předmětem řízení dle § 56 ZoPK posouzení, zda jsou navrhovaná kompenzační opatření dostatečná, přiměřená a perspektivně účinná, případně vhodně navržená z hlediska jejich umístění, rozsahu a způsobu provedení. Je v této souvislosti obtížně představitelné, aby žadatel s poukazem na výsledky biologického průzkumu a hodnocení navrhoval často zásadní kompenzační opatření v podobě například vybudování tůní, mokřadů, valů, ekoduktů apod. na cizích pozemcích, ačkoli s vlastníky těchto pozemků vůbec nevedl v kontakt za účelem jejich projednání. Z hlediska zachování příznivého stavu některých z dotčených ZCHDŽ je zcela nezbytné zajistit dlouhodobou funkčnost takových zásadních kompenzačních opatření, což bez vědomí a souhlasu vlastníka takovým opatřením dotčeného pozemku patrně nebude myslitelné. Má-li být pak úkolem správního orgánu posoudit, mimo jiné, vhodnost umístění opatření a perspektivní účinnost, pak nelze vyloučit, že v tomto zájmu může být případný nesouhlas důvodem ke změně formy či umístění konkrétního kompenzačního opatření například na pozemku, jehož vlastník bude s jeho umístěním souhlasit. Konečně pak k argumentaci institutem vyvlastnění ministerstvo zdůrazňuje, že byť v případě řady veřejně prospěšných staveb zvláštní zákon předpokládá jeho využití, vždy se v případě nuceného omezení vlastnických práv či vyvlastnění jedná o postup ultima ratio, který je možný ve výjimečných případech zásadní převahy veřejného zájmu, pro který má být tento postup aplikován, a kterému musí předcházet nezbytná snaha o konsensus ohledně vzniku, změny či zániku vlastnických práv a jejich případného omezení. Konečně pak široce pojímaná argumentace institutem vyvlastnění tak, jak je tato aplikována ze strany KÚPK, není ve vztahu k předmětu řízení dle § 56 ZoPK vzhledem k výše uvedenému stran jeho povahy namístě.

Z těchto důvodů tedy považuje ministerstvo absenci snahy o zajištění stanovisek vlastníků pozemků dotčených umístěním kompenzačních opatření za podstatnou vadu dosavadního řízení, která působí nezákonnost a věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí. Ministerstvo ve svém předchozím stanovisku, o které KÚPK opírá svůj závěr stran nepotřebnosti souhlasu vlastníků dotčených pozemků, hovoří o tom, že pro účely rozhodnutí o výjimce není tento souhlas (v materiálním smyslu) nezbytný, nikoli však o tom, že by jej nebylo potřebné vyžadovat. KÚPK postupoval v zásadě správně, pokud ve výzvě k doplnění žádosti požadoval po žadateli, aby v každém jednotlivém případě pozemku doložil souhlas jeho vlastníka s realizací navržených opatření. Případný nesouhlas sice neznámá, že by nebylo možné o výjimkách věcně rozhodovat, avšak může být důvodem ke změně návrhu či uložení kompenzačních opatření ve prospěch zájmu na ochraně ZCHDŽ. Postup v případě nemožnosti realizace kompenzačních opatření tak, jak je tento předpokládán v podmínce 24 výroku III výrokové části napadeného rozhodnutí, by měl být vyhrazen pro výjimečné situace, které nebylo možné při rozhodování o výjimce předpokládat. Postup správního orgánu by rozhodně neměl takové situace a priori vyvolávat, byť se vlastní řízení dle § 56 ZoPK majetkoprávních vztahů samo o sobě netýká, jak bylo řečeno výše.

Ministerstvo v této souvislosti nepřehlédlo, že vlastníci dotčených pozemků jsou účastníky daného správního řízení a jako takoví mají možnost vyjádřit v řízení své stanovisko, které může obsahovat (a v řadě případů také obsahuje) nesouhlas s vybudováním kompenzačních opatření na jimi vlastněných pozemcích. Procesní právo účastníka správního řízení však nelze zaměňovat s povinností žadatele jednat s vlastníky pozemků a doložit k žádosti jejich

stanovisko, navrhuje-li stavby či jiná opatření na jimi vlastněných pozemcích, ke kterým žadatel žádná vlastnická, užívací či jiná práva k věcem cizím, která by jej k podobným zásahům opravňovala, nemá. S ohledem na výše řečené shledává ministerstvo současně nedostatečným způsob, jakým KÚPK reagoval na uvedená vyjádření některých vlastníků pozemků, kdy prostým odkazem na stanovisko ministerstva ohledně postradatelnosti souhlasu vlastníka pozemku věcně danou námitku obsahující nesouhlas vlastníka ani v jednom případě nevypořádal. Proto bude úkolem KÚPK v dalším řízení krom doplnění podkladů rozhodnutí ve smyslu výše řečeného adekvátně vyhodnotit námitky vlastníků dotčených pozemků ohledně nesouhlasu s umístěním kompenzačních opatření.

Další skupina námitek shodných pro všechna tři odvolání směřuje proti způsobu vyhodnocení veřejného zájmu na straně zamýšleného stavebního záměru a související vyhodnocení splnění podmínek pro udělení výjimky dle § 56 ZoPK.

Odvolatel spolek Děti Země v tomto směru namítá, že argumentace odkazem na mezivládní dohodu mezi Českou republikou a Rakouskem o propojení dálnic D3 s rakouskou dálnicí S10 je z hlediska veřejného zájmu na stavbě irelevantní, neboť předmětem řízení není příhraniční úsek D3. Odvolatelé spolek Krajina 2000 a spolek Sdružení Miláčov dále uvádějí, že argumentace o převaze jiného zájmu nad zájmem na ochraně přírody je opřena o dokumenty, jimž vyprší platnost v roce 2020. Dále namítají, že argument potřebnosti propojení Prahy a Českých Budějovic (Linze) opírající se o Politiku územního rozvoje a již zmíněnou mezistátní dohodu neobstojí, neboť žádný z těchto dokumentů neurčuje konkrétní vedení trasy D3. Rovněž tyto námitky shledává ministerstvo částečně nedůvodnými.

Argumentace KÚPK je v tomto ohledu poměrně obsáhlá. KÚPK opírá svůj závěr o veřejné prospěšnosti stavby D3, jejíž nedílnou součástí je právě úsek Voračice – Nová Hospoda, o celou řadu dokumentů vydaných na úrovni vládní, mezinárodní, celostátní politické či regionální (viz obsah napadeného rozhodnutí), na jejichž základě lze dovodit váhu veřejného zájmu na straně vybudování dálnice D3. Pokud odvolatelé namítají časovou působnost těchto dokumentů, pak ministerstvo ve shodě s KÚPK vnímá jejich současný obsah za aktuální. Co se týká staveb dálnic, tyto zůstávají v platné legislativě vymezeny jako stavby veřejně prospěšné. Samotná dálnice D3 je již z části vybudována a v provozu, přičemž i to lze považovat za důvod stojící na straně veřejného zájmu na dokončení této stavby, a to včetně posuzovaného úseku, bez kterého by tato stavba jako celek jen obtížně naplňovala svůj smysl beze zbytku. Ministerstvo k tomuto tématu dodává, že z početné judikatury správních soudů lze dovodit, že na to, co je v konkrétní věci veřejným zájmem, lze v praxi nezřídka usuzovat zejména z politických a zákonodárných aktů, z politického diskurzu, veřejného diskurzu k nejrůznějším odborným otázkám apod., byť správní orgány přirozeně nejsou těmito politickými vodítky vázány. Pokud byl doposud i cestou použitých dokumentů deklarován zájem na vybudování D3, pak přes jejich omezenou platnost nelze v současnosti z žádných aktuálních politických kroků, prohlášení či jiných indicií jakkoli usuzovat na to, že by zájem na vybudování dálnice D3 a její plném zprovoznění jakkoli oslabil. Ministerstvo považuje nad rámec uvedeného za nadbytečné obsáhlou argumentaci KÚPK na tomto místě opakovat, přičemž v podrobnostech na ni poukazuje. Způsobu vyhodnocení ministerstvo přisvědčuje, přičemž je toho názoru, že KÚPK existenci veřejného zájmu na výstavbě daného úseku D3 identifikoval správně a na základě relevantních podkladů.

Co se týká navazujících vlastních správních úvah KÚPK, nelze však již beze zbytku přisvědčit dalšímu postupu KÚPK ve věci identifikace a posouzení intenzity zájmu na ochraně přírody, tedy v tomto případě zejména zájmu na ochraně potencionálně dotčených ZCHDŽ a poměření uvedených v opozici stojících zájmů ve smyslu podmínek § 56 odst. 1 a 2 ZoPK.

Ohledně zájmu na ochraně přírody, resp. potencionálně dotčených ZCHDŽ, KÚPK v zásadě nic konkrétního neuvádí. KÚPK bez toho, aby zdůvodnil rovněž existenci a intenzitu veřejného zájmu na ochraně přírody, přistupuje na straně 14 napadeného rozhodnutí poněkud překvapivě k porovnávání těchto dotčených zájmů. Byť lze určité náznaky úvah vysledovat v procesu posuzování významu a veřejného zájmu na výstavbě D3, samostatně a adekvátně kvalitě úvah, které KÚPK věnuje zájmu na výstavbě, se zájmu na ochraně ZCHDŽ nevěnuje. Takový postup svědčící o značné nevyváženosti argumentace nelze aprobovat.

Předně je v tomto ohledu nutno zdůraznit, že jakkoli je zcela legitimní a korektní posuzovat veřejný zájem na výstavbě daného úseku D3 s ohledem na význam celé stavby, jejíž nedílnou součástí daný úsek je, nelze již tento rozsah posouzení akceptovat v procesu identifikace veřejného zájmu na ochraně ZCHDŽ, neboť výjimka není udělována pro celý záměr, ale pouze pro jeho jednu část. Proto musejí být navazující úvahy již zcela konkrétní, týkající se právě výhradně posuzovaného úseku. KÚPK vychází při svém rozhodování z obsahu a výsledků biologických průzkumů lokality dotčené stavbou úseku Voračice – Nová Hospoda, z jehož závěrů čerpá katalog potencionálně dotčených ZCHDŽ a návrh kompenzačních opatření. Jak však bude uvedeno dále, postrádají tyto podklady a posléze pak především napadené rozhodnutí jakékoli konkrétní údaje, které by dovolovaly posouzení věcné správnosti posléze přijatých závěrů KÚPK stran převahy zájmu na výstavbě daného úseku D3 nad zájmy ochrany ZCHDŽ. Předně nemá KÚPK doposud k dispozici alespoň řádové počty jedinců ZCHDŽ, na které se má výjimka vztahovat. To je na jednu stranu v rozporu s požadavky stran obligatorního obsahu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 56 odst. 7 ZoPK, jak bude rozvedeno dále, na stranu druhou relativizuje tento nedostatek kvalitu možných (avšak doposud neučiněných) úvah KÚPK ohledně významu zákonem chráněného zájmu na straně ochrany ZCHDŽ a vlivu realizace záměru na udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany lokálních populací. Alespoň řádová kvantifikace počtu jedinců přinejmenším u těch ZCHDŽ, kteří jsou v dotčeném území detekováni jako trvaleji se vyskytující, je nutně nezbytným podkladem pro úvahy ohledně intenzity potencionálního negativního dopadu záměru co do rozsahu zasažené populace, a tedy nutným kritériem významu a intenzity zájmu na straně ochrany ZCHDŽ. KÚPK je povinen akcentovat rovněž nutnost udržení příznivého stavu dotčených ZCHDŽ, tedy stavu, kdy údaje o populační dynamice druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště a přirozený areál rozšíření druhu není a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen a existují a pravděpodobně budou v dohledné době nadále existovat dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací. Nelze rozumně uvažovat o zachování příznivého stavu druhu, nejsou-li předem zjišťovány skutečnosti o četnosti populace druhu v dotčené lokalitě a předpokládaném vlivu činnosti na ni, což jsou okolnosti, které nepochybně mají na udržení příznivého stavu druhu podstatný vliv. Úvahy KÚPK rovněž postrádají zhodnocení intenzity zájmu na ochraně přírody na bázi existence stavbou dotčených významných krajinných prvků a prvků existujícího stavbou dotýkaného územního systému ekologické stability.

Pokud KÚPK uvažuje v rámci podmínek o kompenzaci dopadů na ZCHDŽ a uvedené prvky ÚSES, pak tyto úvahy jsou jistě na místě, avšak zásadně musejí navazovat na předešlé úvahy ohledně vlastního hodnocení dopadu a sami o sobě nejsou zdůvodněním váhy zájmu na ochraně ZCHDŽ ani kritériem hodnocení intenzity tohoto zájmu při porovnávání možné převahy zájmu na realizaci záměru, za které je KÚPK mylně považuje. Pokud by totiž nebyla zjištěna převaha zájmu na výstavbě nad zájmy ochrany přírody, nebyly by přirozeně žádné úvahy stran kompenzačních opatření potřebné. Kompenzační opatření jsou fakultativním prostředkem snížení dopadu záměru v případě povolení škodlivé činnosti formou povolení výjimky z ochrany ZCHDŽ, nikoli kritériem, které by mohlo jakkoli snižovat intenzitu zájmu na ochraně ZCHDŽ v případě jeho porovnávání se zájmy jinými. Předmětem posuzování intenzity

zájmu na ochraně ZCHDŽ je vždy primárně současný stav, neboť právě ten je v tomto ohledu rozhodující jako stav potencionálně dotčený škodlivou činností. Nemůže být předmětem posuzování stav budoucí poté, kdy bude současný stav již stavbou dotčen, neboť takovým postupem by byl význam zájmu na ochraně ZCHDŽ do jisté míry účelově snižován.

Na uvedený problém navazuje další vada napadeného rozhodnutí, a to absence řádného hodnocení převahy některého z dotčených veřejných zájmů v procesu jejich porovnávání. Pokud byl doposud obsáhleji zdůvodněn pouze veřejný zájem na výstavbě daného úseku D3, přičemž současně prakticky zcela opomenut co do zdůvodnění zájem na ochraně přírody a dotčených ZCHDŽ, pak zde prozatím není co korektně porovnávat. Ostatně v příslušné části odůvodnění je KÚPK velmi stručný s tím, že patrně na základě nedostatku výše vytýkaného spočívá související argumentace pouze v konstatování (doposud neodůvodněné) nízké intenzity vlivu, na kterou navazuje stručná úvaha stran toho, že intenzita vlivu na ZCHDŽ bude snížena přijetím kompenzačních opatření.

Jak bylo uvedeno, nízká intenzita vlivu není pro absenci příslušné části správního uvážení doposud zdůvodněna. Není uvedeno, na základě jakých hodnotících kritérií KÚPK k tomuto závěru dospěl a chybí řada podstatných informací, bez kterých je takové hodnocení obtížně představitelné. Z těchto důvodů bude povinností KÚPK v dalším řízení řádně vyhodnotit existenci a intenzitu zájmu na ochraně dotčených ZCHDŽ v intencích výše řečeného, a tedy zabývat se v této souvislosti současným stavem s perspektivou zachování příznivého stavu dotčených ZCHDŽ. Na to pak KÚPK naváže podrobným porovnáním obou dotčených veřejných zájmů a posouzením převahy toho kterého zájmu nad zájmem druhým. Veškeré své úvahy KÚPK podrobně zdůvodní. Pokud má ministerstvo reagovat na některé z námitek stran postupu KÚPK při shromažďování a zpřístupňování podkladů řízení, pak vzhledem k výsledku tohoto odvolacího řízení ukládá KÚPK, aby se rovněž zabýval tím, zda v rámci správního řízení shromáždil veškeré potřebné podklady v relevantní formě a zda měli všichni účastníci řízení možnost se s těmito podklady řádně seznámit. Případné nedostatky při novém projednání věci napraví. To se netýká jen části obsahující úvahy a hodnocení související s dotčenými veřejnými zájmy, ale celého procesu správního řízení, neboť obdobné námítky odvolatelů se celým obsahem odvolání prolínají.

Další širší skupina námitek směřuje k údajné zastaralosti a nedostatečnosti podkladových materiálů. Dle odvolacích námitek KÚPK uznává rozpor odborného stanoviska Doc. Farkače s požadavky vyhlášky č. 142/2018 Sb., nicméně nevyvozuje z tohoto rozporu žádné závěry. Odvolatelé poukazují na konstatování KÚPK ohledně přepjatého formalizmu v případě trvání na přepracování stanoviska do podoby souladné s uvedeným právním předpisem, přičemž shledávají takový přístup KÚPK nezákonným. V rámci odvolání je pak podrobováno kritice konstatování KÚPK stran podchycení všech významně dotčených ZCHDŽ s tím, že dle odvolatelů je nezbytné udělit výjimku pro všechny ZCHDŽ, do jejichž ochrany by mohlo být škodlivě zasahováno. Odvolatelé dále odmítají nesení důkazního břemene stran výskytu ZCHDŽ nad rámec doposud identifikovaných.

Tyto námítky neshledává ministerstvo důvodnými. Co se týká souladu dokumentů "Aktualizace přírodovědných průzkumů STAVBA D3 0305/I Voračice – Nová Hospoda soupis kompenzačních opatření – podklady pro žádost o výjimku" (Farkač. J., červenec 2018) a „Odborné stanovisko autorizované osoby a požadovaná aktualizace závěrů a kompenzačních opatření STAVBA D3 0305/I Voračice – Nová Hospoda (Farkač. J., květen 2019) s požadavky vyhlášky č. 142/2018 Sb., pak ministerstvo podotýká, že zmíněná vyhláška nabyla účinnosti dnem 1. 8. 2018, přičemž v § 8 přechodných ustanovení vyhlášky je co do její časové působnosti určeno, že ustanovení této vyhlášky se použijí pro posuzování vlivů záměrů, koncepcí, politiky územního rozvoje, návrhu zásad územního rozvoje, návrhu územního plánu

a pro hodnocení vlivu zásahu na chráněné zájmy, jejichž zpracování bylo zahájeno po dni nabytí účinnosti této vyhlášky. Hodnocení vlivu však v tomto případě bylo zahájeno již před uvedeným dnem nabytí účinnosti vyhlášky, když původní dokument byl zpracován v červenci 2018 a jeho aktualizace v květnu 2019. Pokud ministerstvo posuzuje obsah odborného stanoviska doc. Farkače a jeho aktualizaci, pak má za to, že informace v něm obsažené jsou v zásadě dostatečné pro potřeby rozhodování o případných výjimkách z ochrany potencionálně dotčených ZCHDŽ, byť lze předpokládat nutnost doplnění četnosti populací některých dotčených ZCVHDŽ ve smyslu výše řečeného. Nicméně ve shodě s KÚPK ministerstvo neshledává potřebu další úplné aktualizace hodnocení, neboť daná vyhláška se na toto nevztahuje a poslední aktualizace byla provedena před cca jedním rokem. Krom toho byla úplnost katalogu zjištěných ZCHDŽ potvrzena stanoviskem AOPK ze dne 3. 10. 2019.

Co se týká rozsahu udělovaných výjimek pro ZCHDŽ, pak ministerstvo poukazuje předně na ustanovení § 50 odst. 1 a 2 ZoPK, dle kterých jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje těchto živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrctvat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat či je za tímto účelem nabízet. Pokud se následně v § 56 ZoPK hovoří o přípustnosti výjimek z těchto zákazů, pak se nutně jedná o případy, kdy má být vykonávána určitá činnost, v jejímž důsledku lze předpokládat porušení zákazů k ochraně ZCHDŽ. Nelze tedy přisvědčit názoru odvolatelů o tom, že výjimka musí být udělena pro všechny v lokalitě se potencionálně vyskytující ZCHDŽ. Předně na výjimku není právní nárok, tedy tato ve výsledku nemusí být udělena vůbec, přičemž v tom případě ten, kdo hodlá vykonávat potencionálně škodlivou činnost, musí respektovat veškeré zákazy plynoucí v tomto případě z § 50 odst. 1 a 2 ZoPK. Pokud je namístě o výjimce ze zákazů k ochraně ZCHDŽ v konkrétní věci uvažovat, pak tato se může vždy vztahovat pouze na ty ZCHDŽ, u kterých lze předpokládat jakýkoli negativní vliv činnosti, jejíž výsledky se tak mohou dostat do kolize se zákazy k ochraně ZCHDŽ. Pokud se v lokalitě vyskytuje ZCHDŽ, pro který výjimka ze zákazů udělena nabyla, pak se na jedince tohoto druhu vztahují veškeré zákazy uvedené v § 50 odst. 1 a 2 ZoPK, které je nezbytné respektovat. Dle názoru ministerstva je namístě postupovat při určování rozsahu každé případné výjimky udělované na základě § 56 ZoPK restriktivně, a tuto povolit pouze v odůvodněných případech za splnění stanovených podmínek a pouze pro ty živočichy, u kterých může reálně k negativnímu vlivu činnosti dojít. Cílem by měla být motivace toho, kdo škodlivou činnost vykonává, aby se v krajině choval maximálně šetrně a ZCHDŽ zasahoval v co nejmenší míře. Pokud by ministerstvo přistoupilo na požadavek odvolatelů ohledně potřeby udělení výjimky pro veškeré ZCHDŽ, pak by takové povolení představovalo velmi široký prostor pro škodlivé působení činnosti bez toho, aby byly ve výsledku respektovány jakékoli primárně podstatné zákazy sloužící k ochraně ZCHDŽ. Takový přístup považuje ministerstvo vůči ochraně ZCHDŽ za neakceptovatelný.

Ministerstvo k danému tématu zdůrazňuje, že správní orgán, který vede řízení o žádosti, je obsahem a rozsahem návrhu vázán bez možnosti je mimo rámec dispozice žadatele jakkoli rozšiřovat. Byť zejména soudní rozhodovací praxe dovodila možnost zahájit řízení o výjimkách dle § 56 ZoPK i z úřední povinnosti, nelze takto postupovat v řízení zahájeném na návrh žadatele. V takovém případě je to právě žadatel, kdo určuje předmět řízení. Jak bylo již výše uvedeno, rozhodnutí o výjimce dle § 56 ZoPK není rozhodnutím, které by opravňovalo jeho držitele k realizaci škodlivé činnosti, pokud na takové rozhodnutí navazuje jiné řízení, v jehož rámci je teprve rozhodováno o případném jejím povolení. Povinnost orgánu ochrany přírody ve směru hájení zájmu na ochraně ZCHDŽ se tak „přenáší“ na tento jiný správní orgán, v jehož kompetenci je povolení škodlivé činnosti a který je povinen zabývat se úplností existující

výjimky pro účel dané povolované činnosti. Zjištění existence dalších ZCHDŽ nad rámec existujícího povolení výjimky co do rozsahu určené na bázi návrhu žadatele, které by mohly být povolovanou činností škodlivě zasažené, představuje překážku pro kladné rozhodnutí o povolení činnosti, ledaže dojde k dodatečnému posouzení těchto dalších ZCHDŽ, vlivu činnosti a možných kompenzačních opatření dalším postupem dle § 56 ZoPK, jak předpokládá ustanovení § 56 odst. 6 ZoPK.

V daném případě má tak ministerstvo za to, že KÚPK přihlédl ke všemu, co bylo v dosavadním procesu stran výskytu ZCHDŽ zjištěno. Pokud nebyla v rámci napadeného rozhodnutí povolena výjimka ze zákazů k ochraně určitého dalšího ZCHDŽ, pak to neznamená, že tento druh může být činností legálně škodlivě zasahován, ale právě naopak platí pro účely jeho ochrany veškeré zákazy zahrnuté v § 50 odst. 1 a 2 ZoPK, ledaže bude možný zásah znovu posouzen postupem dle § 56 ZoPK. V podmínkách napadeného rozhodnutí je zakotvena povinnost průběžného biologického průzkumu během celé stavby, která bude zárukou maximálně aktuálního náhledu na výskyt ZCHDŽ v lokalitě a vlivu realizace záměru na jejich populaci. Pokud bude identifikován výskyt ZCHDŽ, u kterého bude existovat potence vlivu výstavby co do možného porušení zákazů k jeho ochraně, bude opět povinností žadatele požádat o případnou výjimku dle § 56 ZoPK a přinejmenším dočasně zamezit negativnímu vlivu stavby například jejím přerušením. Rovněž pak orgány ochrany přírody jsou v takových případech oprávněné konat ve směru k zajištění ochrany ZCHDŽ, a to například cestou omezení nebo zákazu škodlivé činnosti ve smyslu § 66 ZoPK, přinejmenším po dobu řízení o nové výjimce.

Konečně co se týká námítky ohledně nesení důkazního břemene v případě prokazování výskytu ZCHDŽ, ani zde ministerstvo její důvodnost nehledává. Jistě lze souhlasit s odvolateli, že odpovědnost za opatřování podkladů rozhodnutí nese správní orgán. Pokud však účastníci řízení uvádějí v řízení jakákoli tvrzení stran skutkového stavu věci, je na základě § 52 správního řádu jejich povinností označit důkazy na jejich podporu. Není myslitelné, aby účastník řízení uvedl určité skutkové tvrzení a ponechával na správním orgánu, aby jej dokázal. S ohledem na formulaci souvisejících odvolacích námitek je však nezbytné rozlišovat mezi povinností správního orgánu opatřovat podklady řízení a zjišťovat podstatné skutkové okolnosti a povinností účastníka řízení označit důkazy na podporu svých tvrzení. Pokud je po účastníku řízení zákonem vyžadováno označení důkazů, pak to bez dalšího neznamená, že by měl účastník řízení takové důkazy současně opatřovat (což však nelze vyloučit). Zpochybňují-li odvolatelé rozsah doposud zjištěných ZCHDŽ potencionálně negativně ovlivněných výstavbou záměru a uvádějí další ZCHDŽ nad rámec toho, co je v podkladech řízení a žádosti žadatele doposud uvedeno, je na nich, aby přinejmenším označili důkazy stran tohoto výskytu. Prostě tvrzení nemůže obstát jako důvod pro zpochybnění míry zjištění skutkového stavu věci vedle podkladů vzešlých z faktického průzkumu lokality a průběžného zaznamenávání výskytu ZCHDŽ v příslušné databázi pod správou AOPK.

V rámci odvolání je dále namítáno, že napadené rozhodnutí je zjevně vydáváno pouze pro fázi výstavby záměru, nikoli pro fázi jeho provozu, což odvolatelé shledávají nezákonným s tím, že výroková část napadeného rozhodnutí v tomto ohledu nekoresponduje v jeho odůvodněním, což je činí nepřezkoumatelným. Odvolatele poukazují na nesoulad výroku rozhodnutí a vlastního návrhu.

Ministerstvo této námítce částečně přisvědčuje. Ministerstvo na tomto místě předně opakuje, že správní orgán je co do obsahu a předmětu návrhového řízení vázán obsahem žádosti. Jak vyplývá z obsahu výrokové části napadeného rozhodnutí, je výjimka vydávána pro „realizaci stavby dálnice D3 0305 Voračice – Nová Hospoda“. Pokud však ministerstvo nahlíží do obsahu návrhu žadatele, pak konkrétní požadavek časové působnosti požadované výjimky

žadatel nespecifikuje, přičemž z obsahu odůvodnění není zřejmé, proč je udělována výjimka pro „realizaci stavby“, resp. co onen termín v kontextu s návrhy žadatele znamená. Vzhledem k tomu, že žádost konkrétní požadavek stran výjimky neobsahuje, může být pojmána jako žádost o výjimku jak pro výstavbu, tak pro provoz stavby. Tomu však neodpovídá rozsah úvah KÚPK a obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, které se fáze provozu záměru nijak nedotýkají.

KÚPK bude tedy povinen v dalším řízení otázku časové působnosti výjimky řádně vyjasnit a nadále se držet obsahu návrhu žadatele. Posléze výsledku přizpůsobí další postup v řízení a směřování svých úvah včetně možného doplnění podkladů řízení, které bude od tohoto postupu závislé a nelze jej v současnosti predikovat.

Ministerstvo však v obecné rovině neshledává správným názor odvolatelů stran nemožnosti vydávat výjimku dle § 56 ZoPK jen pro oddělenou fázi výstavby záměru. Jak bylo právě řečeno ve vztahu k rozsahu povolované výjimky v otázce vázanosti správního orgánu obsahem žádosti, je správní orgán povinen v návrhovém řízení respektovat jeho předmět tak, jak je tento žadatelem vymezen. Pokud by byla výjimka udělena na základě obsahu návrhu žadatele například do doby kolaudace stavby, aktem kolaudace končí a nemůže být tato fakticky využívána déle. Ohledně možných budoucích zásahů platí to, co bylo řečeno výše stran procesu rozhodování o nově zjištěných situacích možného zásahu ZCHDŽ.

V další části odvolatelé shodně namítají, že žádost neprokazuje splnění podmínek závazného stanoviska EIA, konkrétně podmínek č. 27 až 43, což je námitka vznesená již v průběhu dosavadního řízení, na kterou KÚPK nijak nereagoval.

Ministerstvo tyto námitky důvodnými neshledává, přičemž při jejich hodnocení naráží na určitou nesrozumitelnost jejich formulace. Pokud jde o povinnost plnění podmínek závazného stanoviska, pak tato nastává v případě vykonatelnosti rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení, kdy toto rozhodnutí je činní fakticky a především právně závaznými. Rozhodnutí o výjimce dle § 56 ZoPK není rozhodnutím vydávaným v navazujícím řízení, proto ani jakékoli podmínky stanovené v závazném stanovisku nejsou pro jeho obsah závazné. Pokud jde o možnost fakultativního zohlednění podmínek závazného stanoviska EIA v procesu posuzování možnosti povolení výjimky z ochrany ZCHDŽ, pak podmínky, na které poukazují odvolatelé, se týkají ochrany vod, tudíž ministerstvu není zřejmá jejich souvislost s řešenou věcí.

Problematiky závazného stanoviska EIA k danému záměru se týká rovněž námitka jeho údajné absence mezi podklady řízení a nemožnost odvolatelů se s jeho obsahem seznámit. Tuto ministerstvo nepovažuje za důvodnou, neboť předmětné stanovisko je v podkladech rozhodnutí zařazeno, přičemž z formulace námitek odvolatelů je současně zřejmé, že těmto je jeho obsah dostatečně znám.

V rámci dalších námitek namítají odvolatelé formální nedostatky napadeného rozhodnutí a jeho rozpor s § 45 a § 68 odst. 2 správního řádu. Dle odvolatelů není v napadeném rozhodnutí vůbec označena žádost žadatele a datum zahájení správního řízení, což znemožňuje určit, podle jakých právních předpisů mělo být v řízení postupováno. V žádosti chybí konkrétní označení potencionálně dotčených ZCHDŽ a projektová dokumentace je označena pouze rokem. Dále chybí údaje o zástupci žadatele, je uveden nesprávný předmět žádosti. KÚPK dle odvolatelů dále pochybil, pokud dovolil žadateli rozšířit předmět žádosti bez toho, aby o tom procesně rozhodl.

Ministerstvo těmto námitkám nepřisvědčuje. Z výrokové části napadeného rozhodnutí zřetelně a bez důvodných pochybností vyplývá, o jaké žádosti bylo rozhodováno, způsob řešení právní podstaty věci a rovněž pak jakých právních norem bylo při rozhodování užito. Je z ní zcela zřejmý obsah posuzované žádosti, označení související projektové dokumentace a rovněž

výčet ZCHDŽ, ke kterým je výjimka povolována. Ministerstvo sice shledává poněkud nepřesným způsob označování záměru v rámci obsahu napadeného rozhodnutí, nicméně jedná se pouze o formální nedostatek. Jak vyplývá z obsahu předložených odvolání, je ostatně odvolatelům zcela zřejmé, o jaké žádosti bylo rozhodováno. Pokud jde o údaj o datu zahájení řízení, tento není obligatorní součástí výrokové části rozhodnutí. Tento je zřejmý z odůvodnění rozhodnutí s tím, že z výroku jasně vyplývá, jakých právních předpisů bylo užito a v jakém časovém znění. Tyto údaje tedy nepochybně dovolují posoudit, zda byly na věc aplikovány právní normy v odpovídajícím časovém znění. Stejně tak není obligatorní součástí výrokové části jakéhokoli správního rozhodnutí údaj o zástupci účastníka řízení. Konečně pak konkretizaci ZCHDŽ u dotčených druhů mravenců a čmeláků na úrovni rodu považuje ministerstvo s ohledem na obsah a smysl napadeného rozhodnutí za dostatečné.

Pokud jde o tvrzený nesoulad předmětu řízení a obsahu žádosti, pak tento není ze strany odvolatelů nijak blíže konkretizován, stejně jako tvrzení o rozšiřování předmětu žádosti. Takto obecně formulovanými námitkami se ministerstvo nemůže řádně zabývat, neboť je nuceno samo domýšlet jejich obsah. Proto na tomto místě reaguje na tyto obecné námitky stejně obecným konstatováním o tom, že v postupu KÚPK v daném ohledu nedostatky nezjistilo s výhradou problému časové působnosti výjimky ve smyslu výše řečeného. Po prozkoumání podkladů rozhodnutí nemá ministerstvo za to, že by KÚPK akceptoval rozšiřování předmětu řízení nad rámec zcela běžného doplnění žádosti cestou odstranění jejich nedostatků.

K otázce jasného vymezení předmětu řízení konečně namítá spolek Děti Země, že v napadeném rozhodnutí se hovoří o žádosti ze dne 31. 1. 2018, přičemž však spolek eviduje na základě oznámení KÚ Středočeského kraje žádost ze dne 6. 2. 2018. K tomu ministerstvo sděluje, že z obsahu žádosti, která je podkladem daného řízení, je zřejmé, že tato byla sepsána dne 31. 1. 2018 a podána na KÚ Středočeského kraje dne 6. 2. 2018. Jedná se tedy v případě obou údajů o dataci o totožnou žádost.

Pokud však jde o formální a obsahové náležitosti napadeného rozhodnutí, ministerstvo v rámci úplné revize jeho zákonnosti identifikovalo řadu zásadních nedostatků formální povahy, které se promítají do otázky věcné správnosti napadeného rozhodnutí a současně je činí nezákonným.

Dle ustanovení § 56 odst. 7 ZoPK v případě povolení výjimky ze zákazů u ZCHD rostlin a živočichů platí pro obsah rozhodnutí podle § 56 odst. 1 nebo 6 obdobně § 5b odst. 3 ZoPK. Povinnosti uvedené v § 5b odst. 5 ZoPK platí obdobně pro orgán ochrany přírody při povolování výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a pro osobu, které byla povolena výjimka ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle odstavce 1 nebo 6. Ustanovení § 5b ZoPK upravují podmínky pro odchylný postup při obecné ochraně ptáků (odst. 1), nicméně vzhledem k formulaci § 56 odst. 7 ZoPK je nezbytné je použít v rámci obdobné (a tedy ve smyslu legislativních pravidel prakticky doslovné) aplikace těchto pravidel k rozhodování o výjimkách nejen pro ptáky, ale veškeré ZCHD živočichů a rostlin. Dle § 5b odst. 3 ZoPK musí tedy rozhodnutí o výjimce dle § 56 odst. 1 a 2 ZoPK obsahovat (a) označení druhů a množství ptáků, na které se má výjimka vztahovat, (b) prostředky, způsob nebo metody povolené pro odchyt nebo zabíjení, (c) důvod pro výjimku, podmínky a časové a místní okolnosti, za nichž lze takto postupovat (d) způsob kontrol, které bude orgán ochrany přírody stanovující odchylný postup provádět. Dle § 5b odst. 5 pak ten, komu byla výjimka udělena, je povinen do 31. prosince každého roku nahlásit orgánu ochrany přírody zásah provedený na základě odchylného postupu. Orgán ochrany přírody o tom neprodleně informuje Ministerstvo životního prostředí.

Nahlíží-li ministerstvo obsah napadeného rozhodnutí, pak je toho názoru, že uvedené požadavky nenaplnuje. Předně, jak bylo zmíněno již výše v otázce hodnocení intenzity

veřejného zájmu na ochraně ZCHDŽ, rozhodnutí neobsahuje ani alespoň řádové počty jedinců ZCHDŽ, na které se má výjimka vztahovat. To je na jednu stranu v rozporu s požadavky stran obligatorního obsahu napadeného rozhodnutí dle § 56 odst. 7 ZoPK, na stranu druhou relativizuje tento nedostatek kvalitu úvah KÚPK ohledně významu zákonem chráněného zájmu na straně ochrany ZCHDŽ a vlivu realizace záměru na udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany lokálních populací. Alespoň řádová kvantifikace počtu jedinců přinejmenším u těch ZCHDŽ, kteří jsou v dotčeném území detekováni jako trvaleji se vyskytující, je nutně nezbytným podkladem pro úvahy ohledně intenzity potencionálního negativního dopadu záměru co do rozsahu zasažené populace, a tedy nutným kritériem významu a intenzity zájmu na straně ochrany ZCHDŽ. Dle § 3 odst. 3 písm. t) ZoPK je pak dále stav druhu považován za příznivý, jestliže údaje o populační dynamice druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště, a přirozený areál rozšíření druhu není a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen a existují a pravděpodobně budou v dohledné době nadále existovat dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací. Nelze rozumně uvažovat o zachování příznivého stavu druhu, nejsou-li předem zjišťovány skutečnosti o četnosti populace druhu v dotčené lokalitě a předpokládaném vlivu činnosti na ni, což jsou okolnosti, které nepochybně mají na udržení příznivého stavu druhu podstatný vliv. Pokud je v textu užito k charakteristice četnosti populace slovních výrazů „ojediněle“, „početní jedinci“ či „nízká zjištěná početnost“, pak takový způsob vymezení počtu ZCHDŽ, na které se má výjimka vztahovat, nelze považovat z hlediska právě řečeného za dostatečný.

Ustanovení § 5b odst. 3 písm. d) ZoPK dále ve spojení s § 56 odst. 7 téhož právního předpisu vyjadřuje požadavek na určení způsobu kontrol prováděných při kontrole dodržování udělené výjimky orgánem ochrany přírody. Ani tento obsahový požadavek není v rámci napadeného rozhodnutí naplněn. KÚPK na několika místech v rámci podmínek udělované výjimky zakotvuje povinnost zajištění průběžného biologického dozoru stavby a určuje některé úkoly, které má tento dozor v průběhu platnosti výjimky plnit, a to včetně spolupráce s příslušným orgánem ochrany přírody. Avšak již žádným způsobem nestanovuje způsob, jakým bude vlastní kontrolní činnost provádět samotný orgán ochrany přírody, neboť kontrola vykonávaná ze strany biologického dozoru přirozeně není kontrolou orgánu ochrany přírody. Tento nedostatek nemá samozřejmě vliv na zachování kontrolních kompetencí orgánu ochrany přírody, jedná se přesto o zjevný nedostatek obligatorních náležitostí napadeného rozhodnutí.

Konečně nelze dle názoru ministerstva zcela aprobovat ani způsob, jakým je udělovaná výjimka určována co do plošného působení. V obsahu výrokové části napadeného rozhodnutí je výjimka udělována pro realizaci stavby (byť tato otázka bude předmětem dalšího vyjasnění), která je dále označena názvem příslušné projektové dokumentace, po kterém následuje výčet stavbou dotčených katastrálních území. Z obsahu výrokové části týkající se podmínek výjimky a kompenzačních opatření se lze dále konkrétněji dobrat toliko označení pozemků určených k umístění kompenzačních opatření a míst pro výstavbu některých objektů určených označením kilometru bez bližší specifikace. Uvedené však nijak nevypovídá o tom, jaký bude dosah škodlivé činnosti, jaké území může být touto činností zasaženo, a tedy pro jakou oblast je výjimka udělována. Toliko z obsahu podkladů rozhodnutí lze zjistit údaje o kilometrůž navrhovaného úseku dálnice, kterýžto údaj v obsahu výroku napadeného rozhodnutí bezdůvodně chybí. Dále pak jistě nelze mít za to, že by výjimka měla prostorově dopadat na celé katastrální území obcí uvedených ve výrokové části napadeného rozhodnutí nad rámec reálného působení realizace stavby. Bude tak nezbytné, aby KÚPK v tomto ohledu doplnil své rozhodnutí o bližší určení plošného rozsahu udělované výjimky vázané na danou stavbu, k čemuž lze užít například zmíněné kilometrůže, obecně známých či místních názvů

významnějších dotčených lokalit či jiné jejich konkrétnější označení užívané například v obsahu biologického hodnocení.

Odvolatelé dále napadají některé z podmínek, za kterých byla výjimka udělena. Konkrétněji označují podmínku č. 25 a 23, což blíže odůvodňují. Blíže a podrobněji se k jednotlivým podmínkám vyjadřuje spolek Děti Země, který napadá formulace podmínek č. 2, 12 a 23 a požaduje doplnění tří dalších podmínek.

Ministerstvo v této souvislosti dospělo k následujícím závěrům s tím, že veškeré podmínky, za kterých je výjimka udělována, jsou uvedeny ve výroku III výrokové části napadeného rozhodnutí. Pokud jde o podmínku č. 2, zde je stanovena povinnost zajištění průběžného biologického dozoru stavby. Je zde určeno, že pověřenou osobou může být výhradně osoba s biologickým vzděláním a zkušenostmi s realizací všech typů navrhovaných opatření. Dle spolku Děti Země však chybí určení přesných a kontrolovatelných požadavků na kvalifikaci biologického dozoru. Ministerstvo tento požadavek nesdílí. Pokud jde o kvalifikaci osoby pověřené prováděním biologického dozoru, jsou důležité především její odborné znalosti a zkušenosti, což možné zpřesnění dle představ spolku nijak nezpochybňuje. Pro kvalitu biologického dozoru je podstatné, že před zahájením stavby musí být příslušný orgán ochrany přírody o této osobě vyrozuměn, přičemž má nepochybnou možnost zasáhnout v situaci, kdy by dospěl k názoru o tom, že osoba vybraná držitelem výjimky explicitně určené požadavky nesplňuje. Bude to tak sice držitel výjimky, kdo bude biologický dozor zajišťovat, avšak právě orgán ochrany přírody má nezadatelnou možnost určovat, jaká osoba bude tímto biologickým dozorem ve výsledku pověřena s tím, že její kvalifikace musí představám orgánu ochrany přírody, který již v této fázi kontroluje plnění podmínky č. 2 výjimky, odpovídat. Co se týká kvality podmínky č. 23, zde ministerstvo shledává určení časových okolností povinnosti zajištění provedení kompenzačních opatření nikoli zcela vyhovující. Nepochybně některá opatření je nezbytné provést již před zahájením samotné výstavby, zejména z hlediska potřeby jejich funkčnosti a využitelnosti v této fázi realizace. Dále pak určení času v podmínce povinnosti udržovat tato opatření funkční po dobu 10 let od dokončení stavby není zcela jasné, neboť není zřejmé, co je oním dokončením stavby míněno, tedy zda se má jednat o ukončení stavebních prací, kolaudaci, zprovoznění, zda se tento moment vztahuje pouze ke stavbě daného úseku D3 či ke stavbě D3 jako celku atd. Přinejmenším v tomto ohledu bude tedy nezbytné podmínky zpřesnit s tím, že přirozeně bude nezbytné podmínky přizpůsobit novému hodnocení veřejných zájmů tak, jak k tomuto bude KÚPK povinen na základě výše uvedeného. Rovněž bude nezbytné doplnit podmínky o požadavky stran výkonu kontrol orgánu ochrany přírody a bližší podmínky zajištění průběžného monitoringu lokality. Pokud jde o dobu platnosti výjimky ve smyslu podmínky č. 25, pak zde ministerstvo vady neshledává. Platnost výjimky je určena standardním způsobem a tak, aby mohla být smysluplně využita.

Pokud jde o podmínku č. 12, kde spolek Děti Země navrhuje jiné časové vymezení období zákazu kácení dřevin, a návrh téhož odvolatele stran doplnění podmínek týkajících se možnosti provádění skrývkových prací, provedení monitoringu invazivních a expanzivních druhů rostlin a provedení podrobného biologického průzkumu po pěti letech, pak zde ponechává ministerstvo na uvážení KÚPK v rámci nového projednání věci, zda tyto podmínky v duchu navrhovaného upraví či nově zařadí.

Ministerstvo ve vztahu k obsahu podmínek, za kterých je výjimka udělována, a ukládaných kompenzačních opatření zjistilo nad rámec obsahu odvolání následující nedostatky. Především KÚPK ve výroku I výrokové části napadeného rozhodnutí zamítá žádost ve věci vyjmenovaných ZCHDŽ, neboť výstavbou daného úseku D3 nedojde dle názoru KÚPK k porušení zákazů k jejich ochraně. V tomto ohledu je výrok rozhodnutí v rozporu s obsahem biologického hodnocení doc. Farkače předloženého žadatelem, které KÚPK však současně akcentuje jako

zásadní podklad napadeného rozhodnutí. Dle tohoto hodnocení budou populace všech zjištěných ZCHDŽ stavbou úseku Voračice – Nová Hospoda a jejím pozdějším provozem ohroženy, resp. omezeny, a proto jsou navrhována kompenzační opatření. Rovněž pak ze závěrů znalce vyplývá doporučení řešit veškeré zjištěné druhy ZCHDŽ výjimkou. Oproti tomu KÚPK v případě zastavení řízení ve vztahu k některým druhům ze skupiny stavbou ohrožených argumentuje obecnou biologii ZCHDŽ bez toho, aby související závěry biologického hodnocení jakkoli rozporoval či vylučoval. V tomto ohledu se jeví výrok o zastavení řízení jako nepřezkoumatelný, neboť z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, proč byla přes konstatování znalce shledána absence vlivu, když současně kvalifikovaná míra dotčení ostatních ZCHDŽ tuto míru u ZCHDŽ uvedených ve výroku I napadeného rozhodnutí nijak nepřesahuje. Uvedený nedostatek se promítá do obsahu uložených kompenzačních opatření, kdy přes absenci jednoznačného vyloučení možnosti negativního vlivu a související eventuality porušení zákazů k ochraně ZCHDŽ při realizaci stavby napadené rozhodnutí zcela postrádá opatření ke kompenzaci vlivu na tyto ZCHDŽ. Problém se týká zejména vydry říční, jejíž výskyt je prokázán v údolí potoka Mastník. Pokud dále KÚPK obsáhleji řeší problematiku vybudování ekoduktů a mostů pro zajištění migrační průchodnosti obojživelníků a jiných živočichů, pak ministerstvo postrádá podstatnou podmínku zajištění volného průhledu pod mostní konstrukcí, bez které je funkčnost migrační trasy omezena. Ministerstvo dále postrádá jakékoli bližší opatření k ochraně dotčených ZCHD ptáků, vyjma vybudování budek pro lejsky. Ačkoli byl konstatován nikoli nevýznamný vliv na další druhy ptáků, tento není nijak blíže řešen, vyjma snad protihlukových stěn. Nedostatek se týká zejména omezeně migrujících druhů koroptev polní či křepelka polní, jejichž biotop bude stavbou přímo zasažen. Konečně pak ministerstvo postrádá vypořádání návrhu znalce na přeložení koryta drobného vodního toku jako kompenzaci zásahu vymezeného LBK biokoridoru od LBC V Pavlových k Chotovinskému potoku, který není v podmínkách rozhodnutí bez bližšího zdůvodnění nijak řešen. Celkově lze k podmínkám a ukládaným kompenzačním opatřením konstatovat, že tato jsou poměrně schematická a obecná bez toho, aby zcela zohledňovala konkrétní zjištěné a potencionálně dotčené ZCHDŽ. Při novém projednání věci tedy bude na KÚPK, aby tyto podmínky precizoval, odstranil některé nedostatky výše uvedené a zvážil účastnický návrh na doplnění některých dalších podmínek. Co se týká zastavení řízení pro některé žadatelem navrhované druhy, zde KÚPK v případě, že na závěru o zastavení řízení u konkrétního ZCHDŽ setrvá, řádně tento svůj závěr zdůvodní, a to v kontextu všech podkladů správního řízení.

Odvolatelé konečně shodně namítají, že KÚPK způsobem doručování, kdy některým účastníkům řízení doručoval jednotlivě a některým veřejnou vyhláškou, porušil zásadu rovnosti.

Tuto námitku neshledává ministerstvo důvodnou. KÚPK vedl zcela správně řízení dle pravidel zahrnutých v § 144 správního řádu, tedy jako řízení s velkým počtem účastníků. V takovém typu řízení lze na základě § 144 odst. 6 správního řádu doručovat všem účastníkům správního řízení veřejnou vyhláškou vyjma účastníků hlavních dle § 27 odst. 1 téhož právního předpisu, kterým se doručuje jednotlivě. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, těmto požadavkům KÚPK dostal. Pokud doručoval v určité fázi řízení některým účastníkům ze skupiny účastníků vedlejších kopii oznámení o pokračování v řízení jednotlivě, pak takový postup KÚPK volil dle odůvodnění napadeného rozhodnutí v zájmu informovanosti dosavadních účastníků o změně způsobu doručování vzhledem k rozšíření okruhu účastníků a pokračování řízení formou řízení s velkým počtem účastníků. Takovému postupu, který je nepochybně v zájmu účastníků řízení, nelze nic vytknout. Rovnost účastníků porušena nebyla, neboť nad rámec účastníků dle § 27 odst. 1 správního řádu byla jednotlivě doručována pouze kopie listiny, tudíž účinky doručení stejnopisu originálu cestou veřejné vyhlášky zůstaly pro všechny vedlejší účastníky shodné.

Co se týká zvláště formulovaného odkazu odvolatelů Sdružení Miláčov a Krajina 2000 na v úvodu zmíněného stanoviska RNDr. Vlašina, pak ministerstvo odkazuje na výše řečené. Zmíněný posudek přiložený k odvolání se zabývá dle jeho vlastní preambule výhradně právním hodnocením napadeného rozhodnutí, což jeho zpracovateli nepřísluší. Měli-li odvolatelé za to, že skutečnosti obsažené v tomto posudku uplatní jako odvolací námitky, pak tak měli v obsahu odvolání učinit. Prostý odkaz na posudek jako krajně vágně formulovaný důvod z tohoto pohledu nepostačuje. Zpracovatel posudku není účastníkem řízení s komplementárním právem podávat do meritorního rozhodnutí odvolání, tudíž na jeho námitky sami o sobě, nejsou-li součástí námitek aktivně legitimovaného odvolatele, nelze v procesu odvolacího řízení brát zřetel. Uvedené přirozeně nebrání odvolatelům uplatnit závěry znalce při dalším projednávání věci v prvním stupni.

Nad rámec podaných odvolání zjistilo ministerstvo v rámci úplné revize zákonnosti napadeného rozhodnutí řadu nedostatků, z nichž většinu uvedlo již v předchozích částech tohoto rozhodnutí. Ministerstvo mimo jiných problematických aspektů napadeného rozhodnutí zmiňovalo rovněž povinnost KÚPK při novém projednání věci řádně vypořádat veškerá vyjádření a připomínky, které jsou a případně budou v řízení jeho účastníky vneseny. Ministerstvo v této souvislosti a rovněž v reakci na opakující se námitky ohledně vadného postupu KÚPK v tomto směru, které se prolínají celým obsahem všech posuzovaných odvolání, upozorňuje, že součástí odůvodnění by měl být vždy minimálně přehled použitých podkladů řízení, a to včetně písemných vyjádření členěných dle jednotlivých původců a způsob, jakým byla tato vyjádření zohledněna či nikoli a důvody takového postupu (viz konkrétněji § 50 odst. 1 a 4 a § 68 odst. 3 správního řádu). Řádné odůvodnění správního rozhodnutí musí dovolovat úplný přezkum zákonnosti celého řízení včetně procesu správní úvahy a je nezbytným předpokladem vyloučení možnosti libovůle správního orgánu či selektivního přístupu k hodnocení podkladů řízení. Pokud ministerstvo nahlíží v tomto směru obsah napadeného rozhodnutí, pak jeho odůvodnění v tomto směru shledává neúplným a nedostatečným, opět trpícím určitou schematičností bez potřebné individualizace věci.

Na základě výše uvedeného, kdy ministerstvo shledalo odvolání všech tří účastníků řízení částečně důvodnými, přičemž v rámci úplné revize zákonnosti napadeného rozhodnutí zjistilo další jeho podstatné vady, rozhodlo o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení tak, jak vyplývá z obsahu výrokové části tohoto rozhodnutí. V dalším řízení je KÚPK povinen respektovat výše vyjádřený právní názor ministerstva vyjádřený výše k jednotlivým částem napadeného rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Hubert Bošina

ředitel odboru výkonu státní správy III

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Do vlastních rukou obdrží účastník řízení:

Ředitelství silnic a dálnic ČR zastoupené VPÚ DECO PRAHA a.s, Podbabská 1014/20, 160 00 Praha 6

Veřejnou vyhláškou se doručuje účastníkům řízení podle ust. § 27 odst. 2 a 3 správního řádu:

- Město Sedlec – Prčice, nám. 7. května 62, 257 91 Sedlec-Prčice
- Obec Ješetice, Ješetice 22, 257 89 Ješetice
- Obec Miličín, Miličín 1, 257 86 Miličín
- Obec Mezno, Mezno 57, 257 86 Mezno
- Obec Červený Újezd, Červený Újezd 6, 257 88 Červený Újezd
- Obec Heřmaničky, Heřmaničky 28, 257 89 Heřmaničky
- Obec Vojkov, Vojkov 16, 257 53 Vojkov
- Město Votice, Komenského náměstí 700, 259 17 Votice
- Děti Země, Klub za udržitelnou dopravu, pobočný spolek, Cejl 866/50a, 602 00 Brno
- KLIDNÉ ÚDOLÍ, SPOLEK PRO OCHRANU PŘÍRODY, Horní Borek 13, 257 86 Miličín
- Okresní sdružení ČSOP Benešov, pobočný spolek, Pláteníkova 264, 258 01 Vlašim
- Sdružení Miláčov, z.s., Vrchotovy Janovice 22, 257 53 Vrchotovy Janovice
- KRAJINA 2000, spolek na ochranu přírody Dolního Posázaví, Studené 93, 254 01 Jílové u Prahy zastoupený JUDr. Michal Bernard, PhD., advokát, Advokátní kancelář Dohnal & Bernard, s.r.o. Klokotská 103/13 390 01 Tábor

Adamová Marie, Sinkulova 78/33, Podolí, 14700 Praha 4

Austová Libuše, Olbramovice Ves 127, 25901 Olbramovice

Barták Jiří, Brigádníků 2239, 39002 Tábor

Bartáková Alena, č.p. 36, 25788 Červený Újezd

Bednářová Stanislava, Ratibořice 8,39143 Ratibořské Hory

Beran Libor, č.p. 9, 25789 Ješetice

Bílý Jan Ing., Biskupcova 1591/34, Žižkov, 13000Praha 3

Buriánková Hana, č.p. 294, 25786 Miličín

Buriánková Marie, Mysletice 14, 25901 Votice

Bursík Petr, Jiříkovec 7, 25789 Heřmaničky

Cába Petr, Mgr., Školní náměstí 627/6, 39102 Sezimovo Ústí

Cikhartová Dana, Janovská 460, 39143 Mladá Vožice

Černý Jan Ing., V Ladech 47, Šeberov, 14900 Praha
ČR - Lesy ČR, s.p., Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové
ČR - SŽDC, s.o., Dlážďená 1003/7, Nové Město, 11000 Praha 1
Dlabalová Jana, Jiráskova 499, 25789
Dohnal Josef, Městečko 14, 25701 Chotýšany
Dohnalová Hana, č.p. 11, 25789 Smilkov
Dohnal Miroslav, Styrov 10, 25789 Červený Újezd
Dohnalová Pavlína, Styrov 10, 25789 Červený Újezd
Dvořák Václav, Stříbrná alej 169, 39137 Chotoviny
FARMA PRČICE spol. s r.o., K. Burky 1, 25791 Sedlec-Prčice
Hánová Jitka, Wollkerova 414/4, 39102 Sezimovo Ústí
Hanták Luboš, Říkov, 25789 Ješetice
Hasenkopfová Miloslava, V. Heřmanice 19, 25789 Heřmaničky
Hastrmanová Anežka, adresa neznámá
Havlíček Josef, Zrzavého 1085/16, Řepy, 16300 Praha 6
Havlíčková Ilona, Velká Lhota 6, 25753 Vrchotovy Janovice
Hejnová Olga, Líšno 118, 25751 Bystřice
Hercingerová Kateřina Bc., Na Krocince 819/25, 19000 Praha 9 Vysočany
Hladíková Drahomíra, 17.listopadu 1110/34, Podlesí, 73601 Havířov
Hrubá Lenka, Dědkov 17, 25789 Heřmaničky
Hrubý Zbyněk, Dědkov 17, 25789 Heřmaničky
Jelínek Miroslav, Stupčice 1, 25786 Mezno
Jurček Břetislav Ing., Strážovská 138/25, Radotín, 15300 Praha 5
Kabátová Dagmar, č.p. 27, 39143 Nová Ves u Mladé Vožice
Kabátová Dagmar, č.p. 27, 39143 Nová Ves u Mladé Vožice
Karda Roman, Starcova Lhota 22, 39901 Nadějkov
Kardová Charvátová Lenka, Starcova Lhota 22, 39901 Nadějkov
Kocourková Renata, Obránců míru 439, 39143 Mladá Vožice
Kocura Josef, S.K.Neumanna 229, Příbram VII, 26101 Příbram
Koreš Pavel, Syllabova 545, 25751 Bystřice
Koreš Petr, č.p. 12, 25789 Ješetice
Korešová Růžena, č.p. 12, 25789 Ješetice
Kosík Jan, Novosuchdolská 110/11, Suchdol, 16500, Praha 6
Kosík Luboš, Lažany 24, 25786 Mezno,
Kosík Milan, Slunečná 94, 25101 Herink
Koukal Miroslav, Olštýnská 607/1, Troja, 18100 Praha 8
Koukalová Milada, č.p. 269, 25786 Miličín
Kovařík František, Ústí nad Labem

Kovaříková Marie, Ústí nad Labem
Kropík Jaroslav Ing. , č.p.91,26252 Vysoký Chlumeč
Kropíková Vlasta, č.p.91,26252 Vysoký Chlumeč
Kříž František, Velké Heřmanice 13, 25789 Heřmaničky
Kváčová Slávka, Lhotka 3, 25753 Vojkov
Květová Monika, Hekrova 852/8, Háje, 14900 Praha 4
Litošová Lenka, Bezmíř 11, 25753 Vojkov
Martínková Vlasta, A. Dvořáka 606, 25901 Votice,
Matoušek Milan, Nádražní 132, Červené Záhoří, 39137 Chotoviny
Město Sedlec-Prčice, nám. 7.května 62, 25791 Sedlec-Prčice
Město Votice, Komentsého nám. 700, 25901 Votice
Městys Vrchotovy Janovice, č.p. 2, 25753 Vrchotovy Janovice
Mládek Petr Ing., Nové Dvory 17, 25789 Červený Újezd
Mládek Petr, Styrov 1, 25789 Červený Újezd
Mládková Linda, Karlínské náměstí 217/4, Karlín, 18600 Praha 8
Mrázek Jan Ing. Ďeříková 259, 25073 Přezletice
Němeček Petr Ing., Petřínská 573/12, 15000 Praha 5
Nováková Jitka, Horní Borek 25, 25786 Červený Újezd
Novotná Ivana, Mrákotice 14, 25791 Sedlec-Prčice
Novotná Simona, Jozefa Gabčíka 340, Trnová, 53009 Pardubice
Novotný Petr, Kvasejovice 29, 25791 Sedlec-Prčice
Novotný Václav, Mrákotice 5, 25791 Sedlec-Prčice
Obec Červený Újezd, č.p. 6, 25788 Červený Újezd
Obec Heřmaničky, č.p. 28, 25789 Heřmaničky
Obec Ješetice, č.p. 22, 25789 Ješetice
Obec Miličín, č.p. 1, 25789 Miličín
Obec Olbramovice, Olbramovice Ves 158, 25901 Olbramovice
Obec Slapsko, č.p. 21, 39145 Slapsko
Obec Štětkovice, č.p. 75, 26401 Štětkovice
Obec Vojkov, č.p. 16, 25753 Vojkov
Otradovec Ladislav, Vrchotice 3, 25791 Sedlec-Prčice
Otradovec Martin, Peklo 4, 25789 Heřmaničky
Pechač Josef, Unhošťská 2278, Kročehlavy, 27201 Kladno
Pejšová Hana, Velké Heřmanice 39, 25789 Heřmaničky
Pěkníc Václav, Horní Borek 27, 25786 Červený Újezd
Pěkníková Marie, Horní Borek 27, 25786 Červený Újezd
Pilečková Jana, Fibichova 763, 25901 Votice
Plicková Helena Ing., Tobrucká 714/27, Vokovice, 16000 Praha 6

Pohnán Michal, Olbramovice Ves 225, 25901 Olbramovice
Pohnán Radek, Na vyhlídce 332, 25083 Škvorec
Polák Lukáš, Na Rybníčku 316, Klokoty, 390 03 Tábor
Polidar Petr, Loudilka 4, 25789 Heřmaničky
Poskočilová Marie, Wolkerova 524, 25901 Votice
Povodí Vltavy, s.p., Holečkova 3178/8, Smíchov, 15000 P-5
Procházka Václav Ing., U Školky 697,26401 Sedlčany
Purkrábek Jiří, č.p. 20, 33808 Drahoňův Újezd
Richterová Jana, Na Severním sídlišti I 647, 26401 Sedlčany
Richterová Jarmila, Sládkovičova 1270/1, Krč, 14200 Praha 4
Řezníček Josef, Lhotka 2, 25753 Vojkov
Řezníčková Anna, Lhotka 2, 25753 Vojkov
Slunečko Pavel, Na Úhoru 451/16, Skvrňany, 31800 Plzeň
Slunečko Petr, Wolkerova 870, 25901 Votice
Strnadová Zdenka, č.p. 64, 25789 Heřmaničky
Středočeský kraj, Zborovská 81/11, Smíchov, 15000 Praha 5 - KSÚS Středoč.kraje
Svatošová Stanislava, Přistoupimská 428/11, Malešice, 10800 Praha 10
Svobodová Radka, Jižní Svah 1209, 26401 Sedlčany
Šembera Jiří, Dančí 2420/12, 25101 Říčany
Šembera Karel, Čištovice 4, 25789 Heřmaničky
Šimková Miloslava, Vítěžská 956, 26401 Sedlčany
Šiška František, Zahradní 372, 41119 Mšené - lázně
Šiška Milan, Velká Lhota 10, 25753 Vrchotovy Janovice
Táboříková Marie Ing., U smaltovny 1334/22, Holešovice, 17000 Praha 7
Trmal Jan Ing., č.p. 99, 26251 Dublovice
Typta Milan, Chotětice 25, 25791 Sedlec-Prčice
Váňa Petr, Horní Borek 8, 25786 Červený Újezd
Vantroba Dušan Ing., Nové Dvory 3, 25789 Červený Újezd
Vintnerová Markéta Bc., Líšno 109, 25751 Bystřice
Vyhnal Miroslav Ing., Hrubínova 1868, 25601 Benešov
Zavadil Jiří Ing., K zahrádkám 998/21, Stodůlky, 15500 Praha 5
ZS Přestavlky a.s., Přestavlky 50, 25791 Sedlec-Prčice

S žádostí o vyvěšení písemnosti po dobu 15 dní na úřední desce a způsobem umožňující dálkový přístup obdrží:

Městský úřad Sedlec – Prčice, nám. 7. května 62, 257 91 Sedlec-Prčice
Obecní úřad Ješetice, Ješetice 22, 257 89 Ješetice
Obecní úřad Miličín, Miličín 1, 257 86 Miličín

Obecní úřad Mezno, Mezno 57, 257 86 Mezno

Obecní úřad Červený Újezd, Červený Újezd 6, 257 88 Červený Újezd

Obecní úřad Heřmaničky, Heřmaničky 28, 257 89 Heřmaničky

Obecní úřad Vojkov, Vojkov 16, 257 53 Vojkov

Městský úřad Votice, Komenského náměstí 700, 259 17 Votice

Po nabytí právní moci:

Po nabytí právní moci:

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí, Škroupova 18, 303 13 Plzeň

Vlastní

Protokol o převodu

Datum a čas vyhotovení protokolu: 4. 9. 2020 12:46:36
Typ protokolu: Z analogové do elektronické
Uživatel: Mgr. Tomáš Marek
Pozice: Vedoucí 522 - Tomáš Marek

Dne 4. 9. 2020 12:46:36 ověřuji, že se soubor, který vznikl převedením vstupu v listinné formě do formy elektronické, skládající se z 20 listů, věcně zcela shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvky: **bez zajišťovacího prvku**

Informace o systémové značce: